

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobců **a) O. P. a b) M. P.**, zastoupených JUDr. Petrem Veselým, advokátem se sídlem Praha 8, Za Poříčskou bránou 21/365, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.8.2013, č.j. 2013/50613-21, NRP/12/013/Val, **o zařazení do evidence žadatelů vhodných stát se osvojiteli,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům **náklady řízení ve výši 6.897,- Kč** k rukám advokáta JUDr. Petra Veselého do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Rozhodnutím ze dne 30.8.2013, č.j. 2013/50613-21, NRP/12/013/Val žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobců a potvrdilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí č.j. MSK 2420/2013 ze dne 27.6.2013, kterým nebyli žalobci zařazeni do evidence žadatelů vhodných stát se osvojiteli.

Žalobci podali proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítali nedostatečné vyhodnocení svého zdravotního stavu a to, že je posuzující lékaři nikdy neviděli a že jejich závěry nekorešpondují s jejich poměry. Lékařská hodnocení MUDr. M.K. nevychází z jejich aktuálního zdravotního stavu a z osobního vyšetření žalobců, ale uvádí pouze diagnózy, které jsou v současné době neaktuální. Žalobci mají výhrady k posudku o zdravotním stavu, jakožto žadatelů o zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče, podanému MUDr. L. Č., PhD., neboť i tyto posudky byly vypracovány bez osobního vyšetření žalobců a lékařské závěry jsou podloženy nedostatečnými zjištěními a jsou v rozporu se způsobem vedení života žalobců. Žalobci popírají důvod rozhodnutí o nezařazení do evidence žadatelů vhodných stát se osvojiteli, kterým je jejich nevidomost a považují uvedení tohoto důvodu za diskriminační. Kromě toho první žalobce v žalobě poukázal na to, že má zkušenosti s výchovou tří dětí své bývalé přítelkyně a také poukázal na řadu aktivit a kurzů souvisejících s jeho pracovním zařazením. Taktéž druhá žalobkyně absolvovala dívčí katolickou školu – obor charitativní služby a výuku sociální rehabilitace – praktickou výchovu v oblastech péče o oděv, praní, žehlení, domácí práce a základní postupy v kuchyni. Oba žalobci se dokážou postarat o domácnost a jsou velmi aktivní. Rodinná přítelkyně, která je doprovází k lékaři, na úřady a větší nákup, nemá problém jim svěřit svého nejmladšího syna M., kterému je nyní 12 let. Se zřetelem k těmto důvodům se žalobci domáhali zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a také zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 11.2.2014 odmítl, že by jeho rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, či že by zneužil zákonem stanovené meze správního uvážení. Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a na obsah spisové dokumentace. Nad rámec toho uvedl, že vycházel z opisů žalobců z evidence rejstříku trestů, kdy první žalobce má záznam z roku 1995 (§ 231 odst. 1 zákona č. 140/61 Sb. - vydírání a § 231 odst. 1 téhož

zákona – omezování osobní svobody) a nelze jej dle zákona o sociálně - právní ochraně dětí považovat za bezúhonného.

Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 27.6.2013 krajský soud zjistil, že žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl obsah jednotlivých listinných důkazů založených ve správním spisu a to žádost o zařazení do evidence žadatelů o zprostředkování osvojení podanou oběma žalobci u Magistrátu města Opavy dne 30.11.2012, která byla postoupena Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, zprávu o sociálním šetření ze dne 30.11.2012, opisy z rejstříku trestů, zprávy o zdravotním stavu obou žalobců ze dne 6.2.2013. V odůvodnění se dále uvádí, že s ohledem na negativní stanovisko posudkové lékařky nebylo ze strany správního orgánu I. stupně dokončeno komplexní odborné posouzení žalobců, jako žadatelů, tj. provedení psychologického vyšetření a odborná příprava pro přijetí dítěte do rodiny. Dále je v odůvodnění konstatováno, že správní orgán I. stupně požádal příslušný obecní úřad o kopii rozhodnutí o přiznání příspěvků na péči u obou žalobců a že z těchto rozhodnutí vyplývá, že druhá žalobkyně byla uznána za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost a první žalobce byl uznán za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – středně těžká závislost. Dále se odůvodnění zmiňuje o vydání prvoinstančního rozhodnutí, o podaném odvolání žalobců proti tomuto rozhodnutí a o postoupení odvolání žalovanému. Žalovaný v rámci odvolacího řízení provedl nové zdravotní posouzení žalobců a v odůvodnění cituje závěr zprávy posudkové lékařky ze dne 9.8.2013. Závěrem odůvodnění žalovaný uvedl, že podle ust. § 5 zákona o sociálně – právní ochraně dětí je předním hlediskem zájem o blaho dítěte, a proto je možné mezi žadatele o zprostředkování osvojení či pěstounské péče zařadit pouze takové žadatele, kteří mají na základě odborného posouzení předpoklady být po všech stránkách vhodnými náhradními rodiči. Dále žalovaný uvedl, že podle ustanovení článku 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte č. 104/91, kterou je Česká republika vázána, zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného končí tímto závěrem: „S ohledem na výše uvedené skutečnosti a v souladu s citovanými právními normami je třeba zdůraznit, že při rozhodnutí ve věcech náhradní rodinné péče orgány sociálně – právní ochrany dětí vyhledávají dítěti optimální náhradní rodinu, která by co nejlépe uspokojila jeho potřeby a rozvíjela jeho schopnosti. Protože do náhradní rodinné péče jsou spíše výjimečně svěřovány děti, které by nebyly zatíženy určitým sociálním, zdravotním nebo mentálním handicapem, je také jejich výchova náročnější, a proto je odůvodněno, jestliže správní orgány kladou na náhradní rodiče vyšší požadavky než na rodiče biologické, a to včetně posuzování jejich zdravotního stavu. Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR na základě všech uvedených skutečností rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí“.

Z obsahu podaného odvolání žalobců ze dne 3.7.2013 krajský soud zjistil, že v něm žalobci nesouhlasí s vyjádřením posudkové lékařky o jejich zdravotním stavu, protože je neviděla a zdravotní stav posuzovala podle zdravotní dokumentace. Druhá žalobkyně pobírá příspěvek na péči ve III. stupni, při kterém potřebuje pomoc asistence a za jeho pomoci a pomocí manžela dokáže zvládnout péči o děti. Totéž obdobně uvádí i první žalobce, který navíc před ztrátou zraku vychovával se svoji bývalou přítelkyní její tři děti, takže s výchovou dětí má zkušenosti. V odvolání je poukazováno na vzdělání druhé žalobkyně – střední zdravotní škola, obor pečovatelsství a ošetrovatelsství, které také poskytuje určité záruky při výchově dětí. Oba žalobci se zúčastňují různých aktivit, navíc první žalobce pracuje jako masér.

Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 30.8.2013 č.j. 2013/50613-21, NRP/12/013/Val je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tohoto rozhodnutí.

Žalovaný, jakožto odvolací správní orgán, je ve správním řízení vázán zákonem č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů a tedy i ust. § 68 správního řádu ve spojení s ust. § 93 odst. 1 téhož zákona. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení pokladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu, což znamená, že správní orgán v něm musí uvést, jakými úvahami se při hodnocení těchto podkladů řídil. Není postačující, aby správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí toliko uvedl přehled jednotlivých podkladů pro své rozhodnutí, byť by byl tento přehled úplný. Podstatnou a rozhodující částí odůvodnění je uvedení toho, jakým způsobem tyto podklady správní orgán hodnotil a jaký význam jednotlivým podkladům přikládal a z jakého důvodu tak učinil. Současně je povinen správní orgán uvést, jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů, které na projednávanou věc aplikoval a na jejímž základě své rozhodnutí učinil. Kromě toho musí správní orgán rovněž uvést v odůvodnění svého rozhodnutí, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Pokud správní orgán některé námitky či návrhy účastníků řízení neakceptuje, resp. neprovede jimi navrhované důkazy, musí v tomto směru zdůvodnit, proč tak neučinil a zároveň je povinen se vypořádat s vyjádřeními účastníků řízení k podkladům rozhodnutí.

Výše uvedenými požadavky kladenými správním řádem na odůvodnění rozhodnutí se žalovaný, jakožto odvolací správní orgán neřídil neboť, jak shora uvedeno, v podstatě v odůvodnění uvedl toliko jednotlivé listinné důkazy, které byly podklady pro vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále uvedl, že bylo

provedeno v rámci odvolacího řízení nové zdravotní posouzení obou žalobců a s jakým výsledkem. Odůvodnění však postrádá jakékoliv hodnotící stanovisko žalovaného k těmto jednotlivým důkazům a v důsledku toho také zdůvodnění, proč žalovaný odvolání žalobců zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se nezabývá ani jednou z námitek žalobců, které obsahovalo jejich odvolání. Žalovaný tak učinil své rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelným a za této situace krajskému soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání tímto rozsudkem zrušit a věc mu vrátit podle ust. § 78 odst. 4 vrátit k dalšímu řízení. V průběhu dalšího řízení žalovaný vydá nové rozhodnutí ve věci odvolání žalobců proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které bude obsahovat řádné odůvodnění ve smyslu shora uvedených zásad.

Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobcům v celkové výši 6.897,- Kč k rukám jejich právního zástupce představující náklady právního zastoupení žalobců advokátem v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč, tj. dvakrát 3.000,- Kč podle ust. § 7 a § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. se snížením o 20% podle ust. § 12 odst. 4 téže vyhlášky (6.000,- Kč minus 1.200,- Kč), tj. 4.800,- Kč a 900,- Kč představující tři režijní paušály podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Celkem tedy odměna za právní zastoupení žalobců činí 5.700,- Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty, tj. 1.197,- Kč činí celkem 6.897,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 11.března 2014

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček